

Ο ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΝ ΔΡΟΜΟΝ

ΟΙ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΥΠΟΤΑΣΣΟΥΝ ΤΟ ΛΙΣΘΗΜΑ

Θά ητο προτιμότερον ὁ μαραθω-
νοδρόμος Κυριακίδης νά μὴν ἤρχε-
το ἀπὸ τὴν Κύπρον. Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ
ἤλθε θά ητο πάλιν προτιμότερον νά
μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὸν μαραθώνιον.
Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ διατύπωση
καὶ μόνον τῆς γνώμης αὐτῆς ἡ ὁ-
ποία ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται
τολμηρὰ καὶ ἀντιθετὸς πρὸς ὅσα

εἰς μίαν ὑποχώρησιν, δηλώσαντες
διὰ τοῦ προέδρου τῆς ἀθλητικῆς
τῶν σπομοσπονδίας κ. Χατζῆ ὅτι
δὲν πρόκειται νά ἀνακινήσῃ εἰς
τὸ προσεχὲς βαλκανικὸν συνέδριον
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ζήτημα
Κυριακίδη καὶ νά ζητήσῃ ἀνα-
δρομικῶς τὴν ἀκύρωσιν τῶν νεκρῶν
τοῦ Κυριακίδη εἰς τὸ Ζάγκρεμτ

Ὁ μαραθωνοδρόμος Κυριακίδης

περὶ συμμετοχῆς τοῦ Κυριακίδη ἐ-
γράφεον ἄλλοτε, εἶνε ἀρκετὴ νά
ἐξεγείρῃ καθεὶ Ἕλληνα φιλάθλον,
δὲν ἀποκρῶπτομεν δὲ ὅτι καὶ ἡμεῖς
αἰσθανόμεθα ζωηρὸν αἰσθημα πι-
κρίας, εὐρισκόμενοι σημερινὸν εἰς
τὴν ἀνάγκην νά συντηροῦμεν ὀ-
πὲρ τῆς θυσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀ-
θλητοῦ. Δυστυχῶς ὅμως τὸ καθή-
κὸν μας ὡς φιλάθλων, οἱ ὅποιοι ἐπι-
θυμοῦν νά σέβωνται τοὺς κανονί-
σμοι καὶ αὐτὸ τούτο τὸ συμφέρον
τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, ὑπαγο-
ρεῖ τὴν θυσίαν αὐτὴν ἢ ὅπῃ αὐ-
τοῦ ἄλλοτε. Ἄλλωστε νά εἶνε καὶ προ-
ωρητὴ.

Ὅλοι θά ἐνθυμῶνται ὅτι μετὰ
τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ζάγκρεμτ οἱ Γιου-
γκοσλαῶι, γνωρίζοντες ὅτι ὁ
Κυριακίδης ἦτο κατοχὸς ἀγγλικοῦ
διαβητηρίου, ἀπετάθησαν εἰς τὴν
διεθνή ἀθλητικὴν ὁμοσπονδίαν ζη-
τοῦντες γνωμοδότησιν, ἐάν ἐπιτρε-
πεται εἰς ἓνα κράτος νά χρησιμο-
ποιήσῃ ἀθλητὴν μὴ ἔχοντα τὴν ὑ-
ποκολλητὴν τὸ ζήτημα τοῦ Κυριακίδη
ἦτο χαμένον διότι οἱ διεθνεῖς κανο-
νισμοὶ εἶνε σαφεῖς εἰς τὸ σημεῖον
αὐτὸ, σχολιάζοντες δὲ καὶ ἡμεῖς
τότε τὴν ἐπιβουλήν τῶν Γιουγκο-
σλαῶν, ἀπερῴγομεν νά ἐπικαλε-
σθῶμεν τοὺς κανονισμοὺς, περὶ ὁ-
ποίων εἶνε τὴν καθαρῶς αἰσθημα-
τικὴν πλευρὰν τοῦ ζητήματος μὲ
τὴν ἐλπίδα ὅτι θά ζήτησῃ τοὺς
φίλους ὅπως νά μὴ ἐφαρμόσῃ τὴν ἐ-
φαρμογὴν τῶν κανονισμῶν εἰς ἓνα
ζήτημα εἰς τὸ ὅποιον καθαρῶς ἀ-
θλητικοὶ καὶ ἔθνομολογικοὶ δεσμοὶ
μᾶς καθιστοῦν ἐξαιρετικὰ εὐθι-
κούς. Ἐγράφομεν τότε:

«Καὶ ὡς γείτονες καὶ ὡς σύμμα-
χοι μας καὶ ὡς ἔθνος τὸ ὅποιον
εἶχε κάποτε καὶ αὐτὸ τοὺς ἀνα-
τρωτῶντες, ἐπρεπε νά μᾶς ἀνα-
γνωρίσῃ τὸ δικαίωμα νά χρησι-
μοποιῶμεν τοὺς Κυπρίους ἀθλη-
τὰς τοὺς ὁποίους καὶ αὐτὴ ἡ Ἄγ-
γλία σὺδέποτε μᾶς ἠμφισβήτησε.
Γνωρίζον ἄλλωστε πολλὰ καλὰ οἱ
φίλοι μας ὅτι τὰ Κυπριακὰ σωμα-
τεία ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν
σύνδεσμον Ἑλληνικῶν ἀθλητικῶν
σωματείων, γνωρίζον πολλὰ καλὰ
ὅτι ὁ Κυριακίδης ἀνεδείχθη ἀθλη-
τῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὅτι μετέ-
σχε καὶ εἰς προηγουμένους βαλκανι-
κούς ἀγῶνας. Ἐκ πρώτης ὄψεως
καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθαρῶς τοπι-
κὸν ὄψος τῆς διεθνῆς ὁμοσπονδίας, εἶ-
νε ὑποχρεωμένη ν' ἀποφανθῇ ὅτι ὁ
ἀπὸ τῆς ἑνὸς κράτους δὲν δύναται
νά μετασχηθῆς ἀθλητὴς ἑτέρου,
ἀλλὰ ἐξεταζόμενου βαθύτερα τοῦ
ζητήματος, μετὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ
συνδέσμου Ἑλληνικῶν ἀθλητικῶν
σωματείων πρὸς τὴν διεθνή ἀθλη-
τικὴν ὁμοσπονδίαν εἰς τὴν ὁποίαν
θά ἀναφέρεται ἡ ἔθνομολογικὴ κατὰ-
στασις τῆς μεγαλοῦ καὶ αἰ εἰ-
δικαῖ ἀθλητικαὶ συνθήκαι τῶν Κυ-
πρίων ἀθλητῶν, πιθανὸν νά μᾶς ἀ-
ναγνωρίσῃ τὸ δικαίωμά μας. Ὅποι-
αδήποτε ὅμως καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀπό-
φασις τῆς διεθνοῦς ὁμοσπονδίας, ἡ-
μεῖς θά ἐπιγόμεθα εἰς τὰ πλῆθος ἀγ-
ῶν ἀθλητικῶν καὶ ἔθνομολογικῶν ἀ-
σθήματα διὰ παρομοίαν ἐνέργειαν
τρίτου, πολὺ δὲ περισσώτερον, ὅταν
ἡ ἐνέργεια αὐτῆς προέρχεται ἀπὸ
τοὺς φίλους μας τοὺς Γιουγκο-
σλαῶν.»

Ὅφειλομεν νά δηλολογήσωμεν
ὅτι οἱ Γιουγκοσλαῶι προέβησαν

καὶ τὴν μεταβολὴν τῆς κατατάξε-
ως τῶν ομάδων, ἐπὶ τῆ προϋποθέ-
σει ὅμως ὅτι τοῦ λοιποῦ μόνον
Ἑλληνικὸς ἀπὸ τῆς ἑξῆς θά ἐξοῦν τὸ δι-
καίωμα νά μετέχῃ εἰς τὴν Ἑλλη-
νικὴν ομάδα.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀθλητικὴ ἀρχὴ δὲν
παρέμεινε μολατώτης ἀβραῆν, λό-
γῳ τῆς σοβαρότητος τοῦ ζητήμα-
τος τῶν Κυπρίων τὸ ὅποιον ἦτο καὶ
ὑπόθεσις τοῦ μέλλοντος καὶ ἀπε-
τάθη πρὸς τὴν διεθνή ἀθλητικὴν ὁ-
μοσπονδίαν ἐξηγήσασα τοὺς λό-
γους διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλάς
ἔχει δικαίωμα νά χρησιμοποῖ τοὺς
Κυπρίους ἀθλητὰς. Δυστυχῶς ὅμως
δι' ἡμᾶς ἡ διεθνὴ ἀθλητικὴ ὁμο-
σπονδία εἶχε καθιερώσῃ ἐσχάτως
τὴν ἀρχὴν νά μὴ ἐξεταίρῃ ἀπὸ ἐ-
θνομολογικῆς ἀπόψεως τὰ ζητήματα
καὶ παρὰ τὴν συμπάθειαν τῆν ὁποί-
αν ἐμπνέει τὸ ἔθνος τῆς Ἑλλάδος
εἰς τοὺς διεθνεῖς ἀθλητικοὺς κύ-
κλους, ἡ ἀπάντησις ὑπῆρξε σαφῆς
καὶ κατηγορηματικὴ: Δὲν ἔχομεν
τὸ δικαίωμα νά χρησιμοποιοῦμεν
ἀθλητὰς μὴ ἔχοντας τὴν Ἑλλη-
νικὴν ὑποκολλητὴν.

Ἴδου λοιπὸν διαπὶ ἡ ἐξασπικὴ ἀ-
φίξις τοῦ Κυριακίδη εἰς τὰς Ἀθή-
νας τὴν παραμονὴν ἀκριβῶς τῶν
ἀγῶνων ἐδημοῦργησε ἀδιέξοτον
διὰ τὸν Σύνδεσμον Ἑλληνικῶν ἀ-
θλητικῶν σωματείων. Ὁμολογοῦ-
μεν καὶ ἡμεῖς ὅτι προέβη μὲν ἡ ἀπό-
φασις εἰς ἓνα Ἑλληνα νά ἀποκλει-
σθῇ Κύπριον ἀθλητὴν ἀπὸ τῆς Ἑλ-
ληνικῆς ομάδας καὶ δικαιολογοῦμεν
τὰ αἰσθηματὰ αὐτῶν οἱ ὁποῖοι ἐτά-
χθησαν ὑπὲρ τῆς συμμετοχῆς τοῦ
Κυριακίδη, ἀσχετῶς σκεπτεῖται, ἀλ-
λά κρίνοντες ὅμως τὰ πράγματα
μὲ τὴν ψυχρὰν λογικὴν— μολοντί
καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ προσπάθεια εἶνε δύ-
σκολος— εἰμεθα ὑποχρεωμένοι νά
συμφωνήσωμεν ἐπὶ ἐκείνους οἱ ὁ-
ποῖοι ὑποτάσσονται εἰς τοὺς διε-
θνεῖς κανονισμοὺς. Ὁ Ἑλληνικὸς
ἀθλητισμὸς ὑπῆρξε πάντοτε νομο-
ταγῆς, πρόκειται δὲ ἐφέτος νά ἀπο-
κηρυχθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ Ὀλυμ-
πιακὸν κύπελλον ἐξαιρετικῆς δια-
κρίσεως διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ
Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Τὴν στιγ-
μὴν δὲ μάλιστα ποῦ ὑπάρχει σχετι-
κὴ προειδοποίησις τῆς διεθνοῦς ὁ-
μοσπονδίας ἢ συμμετοχῆ τοῦ Κυ-
ριακίδη θά ἦτο κατάφορος παρά-
βασις τῶν κανονισμῶν καὶ πρόκλη-
σις ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ἐπανάστα-
σιν, ἐνῶ ὑπάρχει ἀκόμη ἐπιπλέον διευ-
θετήσεως τοῦ ζητήματος δι' εἰρηνι-
κοῦ τρόπου εἰς τὸ μέλλον. Θά δια-
φανήσωμεν ἀκόμη καὶ μετὰ ἐκείνους
οἱ ὁποῖοι θέλουσιν νά μετασχηθῇ ὁ
Κυριακίδης ἐκτὸς συναγωνισμοῦ δι-
σον καὶ μετὰ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπι-
διώκουν νά ἐπιτύχουν τὴν ἔγκρισιν
τῶν Γιουγκοσλαῶν διὰ τὴν συμμε-
τοχὴν του. Διότι ἡ ἐκτὸς συναγω-
νισμοῦ συμμετοχῆ τοῦ Κυριακίδη
ἀποτελεῖ ἔμπρακτον ὁμολογίαν ὅτι
ἐχάσαμεν ὀριστικῶς τὸ ζήτημα, ἢ
δὲ συμμετοχῆ του τῆ ἀδείας τῶν Γιου-
γκοσλαῶν δὲν ἀποτελεῖ λύσιν.
Κατ'ὸν τὸν ἀποφάσεως τῆς διε-
θνοῦς ὁμοσπονδίας καὶ οἱ Ρου-
μῆνοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἔχουν δι-
καίωμα νά κάμουν ἐνοτάσιον μετὰ
τοὺς ἀγῶνας καὶ νά ἀκύρωσιν ἐν-
δεκαήμερον νίκην του, ὅπως ἐπίσης
καὶ ἡ ἴδια ἡ Γιουγκοσλαβικὴ ὁμο-
σπονδία, ἀποτελουμένη αἰρίον ἀπὸ
νέων συμβαλλόντων θά ἔβλεπτο νά ἐ-
πανέλθῃ. Τὸ ζήτημα τοῦ Κυριακίδη
ἔγινε τώρα δι' ἡμᾶς Δαμόκλειος
σπάθη.

Φαίνεται λοιπὸν καθαρὰ ὅτι εἶνε
ἀναγκαῖον νά ἀποκλεισθῇ ὁ Κυρια-
κίδης ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἰδίους καὶ
δὲν διατάσσῃ νά ὑποδείξωμεν
τὴν λύσιν αὐτὴν ὡς τὴν μόνην ὀρθ-
τὴν ποῦ ἐπιβάλλουν αἱ περιστάσεις.
Αἰσθανόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν πικρί-
αν ὅτι ἀναγκαζόμεθα νά θυσιάσω-
μεν Ἑλληνα ἀθλητὴν, ἀλλὰ τὰ αἰ-
σθηματὰ δὲν πρέπει νά μᾶς παρα-
σύρουν εἰς πράξιν τὰ ὅ-
ποια μόνον ζημίας θά μᾶς ἐπιφέ-
ρουν. Ἡ κατανώλιος ἐθνητοῦ πα-
τριωτισμοῦ δὲν πρόκειται νά μᾶς
βοηθήσῃ εἰς τίποτε. Ἐκεῖνο ὅμως
ποῦ ἔχομεν νά προσθέσωμεν εἶνε
ὅτι ἡ τροπὴ τὴν ὁποίαν ἔλαβε ἡ ὁ-
πόθεσις πιθανὸν νά μᾶς ὀδηγήσῃ
εἰς ἄλλας σκέψεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ
μέλλον τῶν Βαλκανικῶν ἀγῶνων,
τὸ πνεῦμα τῶν ἀπο, ὡς καὶ παρὰ
κατὰ ἐπινοήσασιν, ὁπότε ἡ σφοδρὴ
πλήγμα καὶ νά ἐκχρησθῆ, ὅπως οἱ
σημερινοὶ ἀντικαταστάται ἀναδει-
χθῶν ἀντίλοι τοῦ Κυριακίδη,
πράγμα τὸ ὅποιον ἔχομεν σοβα-
ροῦς λόγους νά τὸ πιστεύωμεν.